

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Horneburg firmauit. Hæc breui transimus, quia latius in
Metropolino nostra diximus.

CAPVT XXVIII.

Philipus autem rex, cognito quod rex Danie cum exercitu veniret in fines Saxoniae, arbitratus illum quoque partibus Ottonis amuli sui accedere, ingentem contraxit exercitum Vngarorum, Bohemorum, Teutonum, & qui tum omnium erant formidabilissimi, Vallorum: confudit Bambergæ, adunationem exercitus sui expectans: cum interim Otto non minus se excipiendo hosti, magnis copijs, & commeatibus prouisis, & armatum ac oppidorum munitionibus prepararet. Per quæ tempora erat Bambergæ inter Philippi duces quidam Otto de Wiltisbach comes Palatinus, intantum regem quandoquè addictus, ut filiam ille regis speraret coniugem. Cumque feris moribus, quod nimium videretur gladio promptus, occisis quibusdam qui regi essent cōmentatissimi, à se regem auertisset, iamque illius filiae nuptijs desperatis, filiam ducis Poloniae, quæ materno genere ipsum etiam regem contingeret, deposceret: inquit eam rem literas à rege commendatitias deposceret, exemplar proferens, quo sibi profuturas speraret literas: rex verbo assensus, animo aliud agebat, quod feroci viro ut filiam, sic cognatam putabat esse negandam: & perfectis iam literis, traditæ sunt poscenti. Ille ubi accepit, vel signo deprehendit, vel animo coniecit immutatas. Itaque seuocans scribam, apertas insit recitari: nam vir militaris literas ipse non agnouit. Ubi ille vidit literas Vriæ, expauit, dominumque obsecrabat, nè se cogeret literas interpretari: esse sibi vitæ apertum discrimen, ubi apud regem comperiretur se literas comiti recitasse. Peperit precanti, & animo magis ac magis efforatus, repe-

rit

rit alium, qui literas interpretaretur: Infremuit, ubi audiuit, & tamen nihil dicens, iram, ut potuit, compresit: Stratim equis, redibat in palatium, per media disponens, qui abitu eius tuerentur: & nudato gladio ludibundus ibat per palatiū: Inde regij triclinij fores appellās intromittitur: Ibi quoq; ludens gladiū versabat. Increditus à rege, quid sibi vellet ensem in conspectu suo vibrare, non esse locum, neq; tempus digladiandi. Respondet ille: Et locus & tempus ensem poscunt. Hoc dicens, regem confudit, vnoq; exanimat ictu. Dum stupent qui aderant, ille dispositis per media custodibus, gladiū versans, eques abibat. Hic erat lachrymabilis exitus regis Philippi, viri mansuetissimi, & qui in diuina religione non segnius haberetur: Apud summum tamen pontificem paterna illi & fraterna durities oberant. Hic erat annus octauus post mille ducentos, anteā monstratus religioso viro in Raseburgo, quod finem esset tumultibus ille annus datur. Doluerunt inconsolabiliter omnes, qui regi illi adhæsse: Planxerunt, qui virtutem propriū nouerunt: Sed volat irreparabile, quod præterierat. & Waldemarus Brevensis electus, qui multū sperauerat in Philippo, nunc magna parte spe concidit.

C A P V T X X I X .

REx Otto iam aduenisse tempus ratus, quo de imicis se vindicaret, prohibitus est à principibus, præsertim archiepiscopo Magdeburgensi & Bernardo duce Saxoniae, recte rem coniectantibus: melius modestia, quam vi, rem prosperandam: Nam si violentus institeris, inquietunt, alium surrogabunt æmulum: Sim mansuetè ages, vnuis in te omnium aderit consensus. Sequitur rex iusta pacis consilia, & in Halberstadio indixit regni conuentum, omnibus principibus euocati, ut de-

com-

